



Med henvisning til Inatsisartut's forretningsorden § 36 fremsætter jeg følgende forespørgselsdebat til Inatsisartuts behandling:

Forslag til forespørgselsdebat om hvorvidt vi fortsat skal have 2 ligestillede nationalsange.

(Medlem af Inatsisartut Peter Olsen, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse:

Vi har 2 nationalsange. For det første: "Nunarput Utoqqarsuanngoravit" (Vort ældgamle Land), tekst: Jonathan Peteren og musik af Hendrik Lund, blev taget i brug som officiel nationalsang i år 1916.

Den anden "Nuna Asiilasooq" (Vort vidtstrakte Land), tekst og musik af Jonathan Petersen, er blevet godkendt og taget i brug som nationalsang i år 1979.

Dengang jeg selv var yngre og ikke tog sådanne sange alvorligt, har jeg ikke tænkt så meget på, om hvorfor vi absolut skulle have 2 nationalsange. Helt ærligt anede jeg ikke tidligere, at vi havde to nationalsange, som jeg sagde, sådan noget tænkte jeg aldrig på dengang dengang.

Da jeg senere blev mere voksen, blev jeg klar klar over at vi har 2 nationalsange, og nu hvor jeg er nået op i en alder, er jeg begyndt at spekulere på, om hvorfor vi skal have to ligestillede nationalsange? Hvem har sagt, at vi absolut skulle have to nationalsange? Er befolkningen blevet spurgt om, at vi skulle have to nationalsange?

Man begyndte at have egne nationalsange forskellige steder i verden i løbet af 1800-tallet.

Nationalsangene er kendetegnet ved at have relationer til landet, kærligheden til landet, forhelligelse af landet samt dets folk, deres egenart og generelt om hvordan de betragter sig selv som et folk.

Nationalsangene bliver fremført på specielle højtider samt i lignende højtider iverigt.

Ikke mindst bliver nationalsangene også afspillet ved store internationale samt officielle sportsarrangementer, hvor man stadfæster, fra hvilke lande idrætsudøverne stammer fra. Respekten for det land disse kommer fra samt deres kærlighed til landet, viser man således også på denne måde.

Dette forslag til forespørgselsdebat ønsker jeg at argumentere for på følgende måde; idet jeg mener at man nutildags generelt ikke har den store interesse i, hvilken nationalsang et land har.

Ikke mindst blandt de unge samt ikke mindst indenfor idrættens verden, har man ofte kun overfladisk kendskab eller holdning til nationalsangene.

Når man eksempelvis følger forskellige idrætsbegivenheder og landenes nationalsange bliver fremført, er det meget få, der synger med på nationalsangene. Jeg mener således, at

INUIT ATAQATIGIIT

Inatsisartuni



respekten og stoltheden for at promovere sit land og dets nationalsang, alt for ofte synes at være af begrænset omfang.

Ikke mindst når vi er på vej mod selvstændighed og statsdannelse, er det af stor vigtighed, at vi i større grad værner om og er stolte af, hvilket flag og nationalsang vort land har.

Grunden til at den generelle stolthed er så lav, at dette skyldes den kendsgerning, at vort land har to nationalsange? Eller skyldes det ligegyldighed? Noget som vi ikke er undervist i at have en holdning til?

Jeg mener, at respekten og kendskabet til vores nationalsang og indlæringen i højere grad skal starte og ske på børnehaven samt på skolerne.

Hvilken af nationalsangene skal man så vælge at undervise i? Dem begge to? Eller vil det mon være mest hensigtsmæssigt at vi kun har én nationalsang? Hvilken én af dem skal man så vælge? Eller skal vi mon have en hel ny nationalsang? Det kunne være ønskeligt at høre, hvilken holdning partierne har til dette spørgsmål.

Derudover mener jeg, at der blandt befolkningen bør være flere drøftelser omkring dette spørgsmål, hvilket ikke mindst også har relevans til planerne om at få udarbejdet vort lands grundlov. Skal man foranledige, at spørgsmålet om nationalsangen bliver taget med som et af emnerne der? Bør befolkningen ikke høres om hvilken nationalsang de ønsker at have?

Med disse ord fremsætter jeg forslaget til en forespørgselsdebat og ser frem til Inatsisartuts velvillige behandling.

Jeg håber på en velovervejet og en god debat.

Tak!

Peter Olsen
Inuit Ataqatigiit